

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5965

гр. София, 13.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в
закрито заседание на 13.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

като разгледа дело номер **8888** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 от гражданския процесуален кодекс (ГПК),
вр. с § 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Постъпила е молба от 16.01.2026 г. от процесуалния представител на жалбоподателя по делото П.
П. Б. за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските.
В молбата са изложени доводи за прекомерност на присъденото с решение № 42802 от
19.12.2025г. по адм. д. № 8888/20285г. на АССГ юрисконсултско възнаграждение, предвид
количеството на извършената работа и фактическата и правна сложност на делото.
Препис от молбата е връчен на жалбоподателя, който в дадения срок не е изразил становище по
нея.

Административен съд София-град, в настоящия състав, счита, че искането по чл. 248, ал. 1
ГПК като подадено в срок и от активно легитимирано лице е допустимо.

С решение № 42802 от 19.12.2025г. е отхвърлено искането на П. П. Б. от [населено място] за
прогласяване нищожността на Ревизионен акт № Р-22220423001131-091-001/13.12.2023 г.,
издаден от М. Й. С. - орган, възложил ревизията, и М. К. М. - ръководител на ревизията, жалбата
срещу който, в частта с искане за обявяване на нищожността на РА, е отхвърлена с Решение №
440/29.04.2025г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С.
при Централно управление на Националната агенция за приходите. На основание чл. 161, ал.1
ДОПК, вр. чл.7, ал.2, т.4, вр. с чл.8, ал.1 от Наредба № 1 от 09.04.2004г. за възнаграждения за
адвокатска работа на Национална агенция за приходите е присъдено юрисконсултско
възнаграждение в размер на 3038,78 лв.

Делото е решено в едно открито съдебно заседание, като не са правени искания по
доказателствата. От страна на ответника не са представяни писмени бележки или становище по
жалбата

Материалният интерес по делото е в размер на 29859,76 лв. съгласно чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба
№ 1 от 09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа. минималното адвокатско
възнаграждение възлиза на 3038,78 лв.

Съдът съобрази приетото в решение от 25.01.2024 г. по дело С - 438/22 на Съда на ЕС, в което са изложени съображения, че с оглед предимството на правото на Съюза, националният съд е натоварен в рамките на компетентността си с прилагане на разпоредбите на правото на Съюза, като е длъжен в случаите, когато това се налага да вземе решение да остави без приложение всяка национална правна уредба или практика по законодателен или друг конституционен ред. СЕС в същото решение е приел, че Наредба № 1/09.07.2004 г. е издадена от съсловна организация - Висш адвокатски съвет, макар и по законова делегация, която определя минимални размери на адвокатските възнаграждения, под размера на които не може да се договаря по-ниско възнаграждение на адвокат, нито съдът разполага с това право съгласно нейните разпоредби. В решението си СЕС е развил доводи, че процесната Наредба нарушава забраната по чл. 101, ал. 4 ДФЕС /ограничение на конкуренцията/, поради което националният съд може да откаже да приложи националното законодателство. При въведеното ограничение от Висшия адвокатски съвет за размера на минималните размери на адвокатските възнаграждения, в решението на СЕС е прието, че с него в Наредбата е налице ограничение на конкуренцията "с оглед на целта" по смисъла на чл. 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с чл. 4, параграф 3 ДЕС. Именно с въведената от СЕС забрана на ограничаващите конкуренцията споразумения и практики, съдът категорично е приел, че националният съд е длъжен да не приложи национална правна уредба, вкл. и когато предвидените в тази наредбата минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги. В решението си СЕС е приел и въз основа на предходно решение по съединени дела С-427/16 и С-428/16 - т. 51, че определянето на минималните размери на адвокатските възнаграждения и установяването им като задължителни с национална правна уредба е равнозначно на хоризонтално определяне на задължителни минимални тарифи, което е забранено от чл. 101, параграф 1 ДФЕС.

Настоящият състав намира, че решението на СЕС макар и да има задължителен характер за националният съд, не задължава същия да присъди възнаграждение за юрисконсулт под минимума, определен с възнаграждения за адвокатска работа. Съдът може да намали размера под минимума при определени предпоставки. За да се определи дали възнаграждението е справедливо, следва да бъде изследвана действителната фактическа и правна сложност на делото, процесуалното поведение на юрисконсулта, извършените от него действия и др. В тази връзка, с оглед материалния интерес по делото, липсата на фактическа и правна сложност на делото, явяването в едно съдебно заседание, продължило две минути, липсата на писмени становища и искания за събиране на доказателства, съдът намира, че искането за изменение на решението в частта за разноските е основателно и юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 евро би било съответно и справедливо.

По изложените съображения, на основание чл. 248, ал. 3 ГПК, вр с § 2 ДР на ДОПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ решение № 42802 от 19.12.2025г. по адм. д. № 8888/2025г. по описа на Административен съд - София - град в частта за разноските, като намалява присъденото в полза на Националната агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение от 3038,78 лева на 500 (петстотин) евро.

Определението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

Съдия:

